

Sadowski, Jan

Pamięci Franciszka Kwasiborskiego

Przegląd Pruszkowski nr 1, 3-6

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ś. † p. Franciszek KWASIŃSKI

P A M I Ę C I
FRANCISZKA KWASIBORSKIEGO

W dniu 19 sierpnia 1990 roku zmarł w wieku 82 lat autentyczny syn Żbikowa-Pruszkowa,
ś.p. Franciszek KWASIBORSKI – Senior
całym swym bogatym życiem związany z naszym miastem

Wywodził się On z wielodzietnej, katolickiej, wysoce patriotycznej, osiadłej na początku tego wieku w Żbikowie rodziny Henryka i Antoniny Kwasiborskich. Matka – Antonina była córką Tomasza Niemiry, powstańca 1863 roku.

Wiara i miłość Ojczyzny były fundamentem wychowania religijnego i patriotycznego całej rodziny Kwasiborskich.

Najstarszy syn, ś.p. ksiądz kanonik Henryk Kwasiborski przez 63 lata pełnił służbę kapłańską. Zmarł mając 87 lat.

Drugi syn, Józef Kwasiborski, zasłużony i znany społeczeństwu pruszkowskiemu obywatel, wielokrotny radny i wiceburmistrz Pruszkowa, zmarły w wieku 82 lat, był w latach 1918–20 działaczem niepodległościowym. Jako członek Polskiej Organizacji Wojskowej (POW) w Pruszkowie, pełnił funkcję zastępcy komendanta Obwodu Błotnickiego i kierował rozbrojeniem Niemców w dniach 10 i 11 listopada 1918 r. w naszym mieście.

W okresie międzywojennym uczestniczył w życiu społecznym i politycznym oraz w samorządzie Pruszkowa, a w czasie okupacji niemieckiej, był delegatem na nasz teren z ramienia Delegatury Rządu Polskiego na emigracji, co po wyzwoleniu w 1945 r. było jednym z powodów represji. Między innymi skazano go w fałszywym procesie politycznym w 1951 r. na dożywotne więzienie, a następnie zrehabilitowano wyrokiem sądu wojskowego w 1956 r.

Trzeci syn z tej rodziny, ś.p. Franciszek Kwasiborski, urodzony w 1908 r. na Żbikowie, od najmłodszych lat włączył się w intensywne życie społeczne, w którym działał z wielką pasją aż do śmierci.

Jako młody wiekiem adept sztuki edytorskiej, był od początku lat dwudziestych, poprzez okres międzywojenny, okupację niemiecką i okres powojenny, aż do ostatnich dni, inspiratorem, organizatorem, współzałożycielem i redaktorem wielu periodyków i wydawnictw, a między innymi pierwszego pisma regionalnego "Dzwon Żbikowa" (1925) oraz "Echo Pruszkowa", a w latach trzydziestych do wybuchu wojny "Głosu Pruszkowa" oraz pisma o zasięgu ogólnokrajowym "Młoda Polska". Był również współorganizatorem przedwojennych organizacji młodzieżowych oraz Stowarzyszenia Młodzieży Katolickiej i Młodzieży Pracującej "Odrodzenie". Jako oficer rezerwy 21 pułku piechoty "Dzieci Warszawy", był członkiem Armii Krajowej.

Był wieloletnim znanym współwłaścicielem Zakładów Drukarskich "Znicz" w Pruszkowie, współwłaścicielem i dyrektorem Katolickiego Towarzystwa Wydawniczego "Rodzina Polska", współwydawcą "Tygodnika Warszawskiego", wiceprezesem Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnego Przemysłu Poligraficznego, założycielem i dyrektorem Ośrodka Zaocznego Szkolenia Księgowych w Polsce, działaczem wielu organizacji społecznych i politycznych, a między innymi wieloletnim wiceprezesem Pruszkowskiego Towarzystwa Kulturalno Naukowego, założycielem i Prezesem Towarzystwa Absolwentów im. T. Zana w Pruszkowie. Ostatnio był Honorowym Przewodniczącym Rady Naczelnej Chrześcijańsko-Demokratycznego Stronnictwa Pracy oraz członkiem Archikonfraterni Literackiej w Warszawie.

W działalności Towarzystwa Kulturalno-Naukowego ś.p. Franciszek Kwasiborski, jako długoletni jego członek i wiceprezes Zarządu, był przez wiele lat jednym z czołowych inicjatorów, między innymi organizatorem spotkań "Miłośników dawnego Pruszkowa", współredaktorem "Przeglądu Pruszkowskiego", autorem

licznych opracowań kronikarskich oraz wspomnień osobistych z życia Żbikowa, Pruszkowa, Liceum im. T. Zana, historii Parafii i Kościoła św. Kazimierza.

W ostatnich latach swego życia podjął, jako główny redaktor wielkie, z uwagi na minioną przeszłość i swój wiek, zadanie, to jest zebranie i przygotowanie do druku materiałów kronikarskich i wydania "Albumu 750-lecia Parafii Żbikowskiej". Dzieło to po długim i żmudnym opracowaniu, uzyskaniu odpowiedniego papieru do tej edycji, ukazało się w rok po Jego śmierci.

Przeglądając teraz ten tom, pięknie wydany i tematycznie powiązany z przeszłością i terażniejszością żbikowskiego Kościoła, jednej z najstarszych parafii Mazowsza, możemy podziwiać nie tylko formę, treść, papier i druk oraz dobór zdjęć i zestawienie dokumentów i kronikarskich zapisów, możemy podziwiać pasję i pracowitość redaktorską ś.p. Franciszka Kwasiborskiego, który zakończywszy Album 750-lecia Parafii Żbikowskiej, zamknął tym swoje długie, pracowite życie.

Cześć Jego pamięci!